



SVEA HOVRÄTT  
Mark- och miljööverdomstolen  
Rotel 060307

**DOM**  
2016-06-23  
Stockholm

Mål nr  
F 9781-15

## ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätt, mark- och miljödomstolen, dom 2015-10-15 i mål nr F 1180-15,  
se bilaga

## KLAGANDE

1. H J

2. L O

Ombud för 1 och 2: C Ö

## SAKEN

Fastighetsreglering berörande X och Y i Vindelns kommun

---

## MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Lantmäteriets beslut den 16 april 2015, ärendenummer AC 14695 och återförvisar målet till Lantmäteriet för fortsatt handläggning.

---

Dok.Id 1269096

---

<b>Postadress</b>	<b>Besöksadress</b>	<b>Telefon</b>	<b>Telefax</b>	<b>Expeditionstid</b>
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		<b>E-post:</b> svea.avd6@dom.se www.svea.se		

## YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

**H J** och **L O** har yrkat att ärendet ska återförvisas till Lantmäterimyndigheten för genomförande av den sökta fastighetsregleringen.

## UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

**H J** och **L O** har åberopat de grunder som de anfört vid mark- och miljödomstolen och i huvudsak tillagt följande. I ansökan till Lantmäteriet angavs genom ett kryss i en ruta att ändamålet med fastighetsregleringen var jord- och skogsbruk. Att ändamålet med fastighetsregleringen även var bostadsändamål borde därutöver ha angetts genom ett kryss i rutan för årsbostad. Den omständigheten att det krysset inte blev ifyllt borde inte haft någon inverkan på målets avgörande.

Fastigheten X är uppdelad i två delar, ett hemskifte och ett utskifte som ligger cirka fyra kilometer från varandra. Att låta hemskiftet bli en egen fastighet genom att föra ihop utskiftet med fastigheten Y som ligger på två sidor om utskiftet innebär en stor förbättring både storleksmässigt och ur rationaliseringssynpunkt för Y.

Fastighetsregleringen innebär inte direkt någon försämring för X vilket gör att den sammantaget inte strider mot reglerna i 3 kap. 1, 5 eller 7 §§ fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL. Enligt 3 kap. 9 § FBL får dessutom fastighetsbildning äga rum, även om den fastighet som nybildas eller ombildas inte blir varaktigt lämpad för sitt ändamål, såvida fastighetsindelningen förbättras och en mer ändamålsenlig indelning inte motverkas. Mark- och miljödomstolen har inte kommenterat förbättringen för Y i sina domskäl.

## UTREDNINGEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Mark- och miljööverdomstolen har inhämtat yttrande från **Länsstyrelsen Västerbotten** (länsstyrelsen) som anfört i huvudsak följande. Utökningen av Y innebär en uppenbar förbättring, särskilt eftersom vägar och

dikessystem berör bägge fastigheterna och tre skiften slås ihop till ett sammanhängande skifte. Frågan i målet rör i stället restfastighetens lämplighet.

En fastighet som ny- eller ombildas ska bli varaktigt lämpad för sitt ändamål och i den praktiska tillämpningen tycks utökade tomter, åtminstone i Västerbotten fått en areal om 4-8 hektar. En fastighet på 30 hektar förefaller i det sammanhanget som påtagligt för stor, dock bör det i huvudsak vara den produktiva arealen som läggs till grund för bedömningen. I en del fall har fastigheter större än 10 hektar produktiv skogsmark godtagits, särskilt där skog för husbehovsved lagts till. Skiftet i detta fall består till stor del av ordinär produktionsskog vilket talar emot en användning för vedtäkt. Dock är området uppstyckat av ett flertal myrområden och en myrodling med sannolikt ganska stor lövskogsandel. Det största sammanhängande skogsområdet är mindre än 5 hektar, varför skiftet enligt länsstyrelsens bedömning inte är lika intressant för aktivt skogsbruk, och kan betraktas som mindre olämpligt för vedtäkt, än vad som annars varit fallet. En flygbildsbaserad uppmätning som länsstyrelsen gjort ger att den produktiva arealen, med avdrag för kantzoner och liknande, uppgår till cirka 12,5 hektar.

Eftersom restfastigheten uppenbart inte uppfyller kraven för en jord- och skogsbruksfastighet bör prövningen enligt länsstyrelsens mening koncentreras på dess tilltänkta användning som bostadsfastighet. Skyddsreglerna för skogsbruket enligt 3 kap. 7 § FBL syftar till att bevara möjligheterna till ett rationellt skogsbruk. Bedömningen av skogsfastigheters lämplighet utgår bl.a. från ett riktmärke för årlig tillväxt på 200–250 m<sup>3</sup> skog. Det i målet angivna bonitetsintervallet 2-4 m<sup>3</sup> skog per hektar och år förefaller alltför brett och möjliggör inte en rimlig och noggrann bedömning av produktionspotentialen/lämpligheten. Bättre torde vara att utgå från fastighetstaxeringens angivna 3,8 m<sup>3</sup> skog per hektar och år. Bonitetsbegreppet avser produktion vid ideala betingelser och i verkligheten understiger den verkliga tillväxten boniteten med 15–20 procent, vilket leder till att man med viss försiktighet kan anta att medelproduktionen uppgår till 3,3 m<sup>3</sup> skog per hektar och år, vilket med X produktiva areal om 53 hektar leder till en årlig tillväxt på 175 m<sup>3</sup> skog. Utifrån denna beräkning skulle således X före regleringen inte uppnå riktvärdesintervallets undre gräns för lämplighet.

Länsstyrelsen bedömer att undantagsbestämmelsen i 3 kap. 9 § FBL inte varit föremål för prövning i tillräcklig utsträckning. I det nu aktuella fallet handlar det om cirka 1 580 meter gräns som försvinner. Restfastigheten saknar dessutom avståndsmässig koppling till utskiftet och är delvis avgränsat från intilliggande mark genom en väg. Några nya gränser tillkommer inte och grannfastigheternas brukande påverkas inte negativt jämfört med tidigare förhållanden. Dessutom handlar det om en restfastighet som innehåller en bostadsbyggnad och andra byggnader av rimlig standard och som är permanentbebodd i dagsläget. Sökandena har uppgett att det finns planer på att en yngre generation ska ta över och bosätta sig på fastigheten. Den sammanlagda nyttan av användning för boende och brukande av en mindre areal skog kan antas vara påtagligt större än enbart skogsbruket. Till det kommer möjligheten att kombinera med annan verksamhet, vilket sammantaget med övriga omständigheter kan leda till en ändamålsenlig användning. Länsstyrelsens bedömning i detta ärende är att restfastigheten/bostadsenheten är ovanligt stor men att flera skäl talar för att fastighetsbildningsåtgärden trots allt är tillåten, främst med anledning av den förbättring som sker av Y samt glesbygdsaspekterna.

### **MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL**

#### *Utskiftets respektive restfastighetens tilltänkta användningsområde*

L O och H J har gemensamt träffat en överenskommelse om och ansökt om fastighetsreglering avseende överföring av utskiftet (skifte 2) från X till Y. Lantmäteriet ställde in förrättningen med motiveringen att den kvarvarande delen av X efter regleringen inte skulle bli varaktigt lämpad vare sig som skogsbruksfastighet eller som bostadsfastighet. Mark- och miljödomstolen har avslagit överklagandet av Lantmäteriets beslut med motiveringen att den kvarvarande delen av X skulle bli för liten som skogsbruksfastighet och innehålla för mycket skogsmark för att vara en lämplig bostadsfastighet.

Enligt Mark- och miljööverdomstolens mening är det klarlagt att ändamålet med den kvarvarande delen av X är bostadsfastighet med möjlighet till djurhållning, odling och vedtäkt. Fastighetsregleringens förenlighet med 3 kap. FBL ska därmed bedömas utifrån detta förhållande.

*Är fastighetsregleringen förenlig med de allmänna lämplighetsvillkoren (3 kap. 1 § FBL) ?*

Enligt de allmänna lämplighetsvillkoren i 3 kap. 1 § FBL ska fastighet som ombildas eller nybildas med hänsyn till belägenhet, omfång och övriga förutsättningar bli varaktigt lämpad för sitt ändamål.

Fastigheten X består av ett hemskifte (skifte 1) som är bebyggt med ett bostadshus och omfattar 30 hektar mark och ett utskifte (skifte 2) beläget cirka 4 kilometer från hemskiftet och omfattar 48 hektar mark. Fastigheten innehåller enligt Lantmäteriet cirka 53 hektar produktiv skogsmark fördelat på cirka 13 hektar inom skifte 1 och 40 hektar inom skifte 2. Skifte två är beläget mellan två av Y:s skiften och en överföring av skiftet till Y innebär att tre skiften slås samman till ett sammanhängande skifte varvid en gränssträcka på cirka 1 580 meter försvinner och befintliga vägar och dikessystem kan nyttjas för hela det sammanslagna skiftet. Mark- och miljööverdomstolen bedömer att det blir en uppenbar förbättring av fastighetsindelningen samt möjlighet att nyttja skogen rationellt. Frågan i målet gäller i stället restfastighetens (den kvarvarande delen av X) lämplighet.

I förarbetena till FBL uttalades principen att det till en bostadsfastighet inte borde läggas mer mark än som väsentligen har karaktär av bostadstomt (prop. 1969:128 del B s. 113). Lämplighetsprövningen ska således anknytas till fastighetens användningssätt. Genom senare motivuttalanden och utvecklingen i praxis finns det numera möjlighet att till en bostadsfastighet på landet lägga mark för mindre hushållning eller odling eller liknande intressen. Enligt förarbetena bör produktiv skogsmark inte tillåtas ingå i en bostadsfastighet. I vissa fall kan det dock vara rimligt

att små arealer skogsmark som saknar intresse för det aktiva skogsbruket kan ingå i en bostadsfastighet (prop. 1989/90:151 s. 18 och 22).

Fastighetsägarna har gjort gällande att det endast finns 11,6 hektar produktiv skogsmark på restfastigheten, i jämförelse med Lantmäteriets uppgift om 13 hektar. Enligt länsstyrelsens uppgifter är det största sammanhängande skogsområdet mindre än 5 hektar och den produktiva skogsarealen uppgår till 12,5 hektar med avdrag för kantzoner och liknande. Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att den exakta arealen av produktiv skogsmark inte är avgörande för den prövning som ska göras. Mark- och miljööverdomstolen gör utifrån restfastighetens användning för bostadsändamål bedömningen att det allmänna lämplighetsvillkoret i 3 kap.1 § inte är uppfyllt då restfastigheten innehåller för mycket produktiv skogsmark för att vara för att vara varaktigt lämpad för bostadsändamål.

*Är fastighetsregleringen förenlig med villkoren för skogsbruksfastigheter (3 kap. 5 § FBL)?*

För att en jordbruks- eller skogsbruksfastighet ska anses vara lämpad för sitt ändamål ska den enligt 3 kap. 5 § FBL ha en sådan storlek, sammansättning och utformning att den medger att det företag som ska bedrivas på fastigheten ger ett godtagbart ekonomiskt utbyte. Vid bedömningen ska hänsyn tas till möjligheterna att kombinera företaget med annan verksamhet på orten t. ex förvärvsarbete. Särskild hänsyn ska tas till intresset av att främja sysselsättning och bosättning i glesbygd.

Efter den sökta fastighetsregleringen kommer restfastigheten att vara cirka 31 hektar, varav ca 12 hektar bedöms vara produktiv skogsmark. Boniteten i området har angetts till 2–4 m<sup>3</sup> skog per hektar och år. Högt räknat innebär det att restfastigheten skulle producera omkring 50 m<sup>3</sup> skog per år, vilket är betydligt lägre än riktmärket om 200–250 m<sup>3</sup> skog per år (se prop. 1993/94:27, s. 35). Mark- och miljööverdomstolen gör samma bedömning som mark- och miljödomstolen att det krävs betydligt större areal skogsmark för att nå upp till minimikravet om godtagbar ekonomisk ersättning i 3 kap. 5 § FBL, även om man tar hänsyn till glesbygdsaspekter.

Mark- och miljödomstolen har hänvisat till Mark- och miljööverdomstolens mål nr F 2986-14 där frågan var om en fastighet var lämpad för bostads- eller skogsändamål. Målet avsåg en avstyckning. Det nu aktuella målet avser en fastighetsreglering som innebär att det skogsskifte som avses överföras innebär en uppenbar förbättring för den mottagande fastigheten Y. Det finns därför anledning att pröva om undantagsbestämmelsen i 3 kap. 9 § FBL är tillämplig.

*Förbättras fastighetsindelningen av fastighetsregleringen (3 kap. 9 § FBL)?*

Fastighetsbildning får äga rum även om en fastighet som nybildas eller ombildas inte blir varaktigt lämpad för sitt ändamål, såvida fastighetsindelningen förbättras och en mer ändamålsenlig indelning inte motverkas, se 3 kap. 9 § FBL. Bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln att varje fastighet måste vara lämpad för sitt ändamål.

Enligt det tidigare redovisade bonitetsintervallet skulle ursprungsfastigheten med ca 53 hektar produktiv skogsmark, högt räknat, precis nå upp till riktmärket för bedömning av skogsfastigheters lämplighet enligt riktmärket för årlig tillväxt om 200–250 m<sup>3</sup> skog. Fastighetsbildningen skulle alltså innebära att en skogsbruksfastighet som precis når upp till lämplig storlek (enligt produktionsmättet) för en skogsbruksfastighet omvandlas till en mycket lämplig skogsbruksfastighet och en bostadsfastighet med olämpligt mycket produktiv skogsmark på. Ett alternativ till den aktuella förrättningen hade möjligtvis kunnat vara att föra över produktiv skogsbruksmark inom hemskiftet, dvs. restfastigheten, till Y alternativt en annan fastighet som gränsar till den aktuella produktiva skogsmarken. Anledningen till varför sakägarna inte jämkade sin talan vid Lantmäteriet, trots att tillfälle gavs, framgår inte av handlingarna i målet. Oavsett detta anser Mark- och miljööverdomstolen att det inte finns något som tyder på att fastighetsregleringen skulle försvåra genomförandet av ytterligare fastighetsbildningsåtgärder i ett senare skede. Mark- och miljööverdomstolen bedömer att fastighetsindelningen totalt sett förbättras, dvs. ett positivt nettoresultat uppnås, och att en mer ändamålsenlig indelning inte motverkas, varför fastighetsregleringen ska tillåtas enligt undantagsbestämmelsen i 3 kap. 9 §.

*Försämras möjligheterna att ekonomiskt utnyttja skogen (3 kap. 7 § FBL)?*

Mark som är avsedd för skogsbruk får inte delas in på ett sådant sätt att möjligheten att ekonomiskt utnyttja skogen undergår försämring av någon betydelse, 3 kap. 7 § FBL. Fastighetsbildning som berör sådan mark får vidare inte äga rum om den innebär en skadlig delning av en skogsbruksfastighet. Bestämmelsen innehåller alltså inget krav på att en fastighet ska vara lämplig för skogsbruk efter delningen. Syftet med bestämmelsen är att fastighetsbildning inte får ske om den riskerar att minska avkastningsnivån inom skogsbruket eller på annat vis kommer i konflikt med de grundläggande skogspolitiska målen (se prop. 1993/94:27, s. 35). Med hänsyn till länsstyrelsens yttrande där det framgår att restfastighetens skogsmark är mycket splittrad och att det största sammanhängande produktiva skogsområdet är mindre än 5 hektar och därför inte är av så stort intresse för skogsbruket, finner Mark- och miljööverdomstolen att skyddet i 3 kap. 7 § FBL inte utgör något hinder för fastighetsregleringen.

*Sammanfattning*

Mark- och miljööverdomstolen finner sammanfattningsvis att bestämmelserna i FBL inte innebär att det finns något hinder mot den ansökta fastighetsregleringen. Underinstansernas avgöranden ska därför undanröjas och förrättningen visas åter till Lantmäteriet för fortsatt handläggning.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per Sundberg, Eywor Helmenius, referent, och Malin Wik samt tekniska rådet Karina Liljeroos.

Föredragande har varit Sara Bergdahl.





UMEÅ TINGSRÄTT  
Mark- och miljödomstolen

**DOM**  
2015-10-15  
meddelad i  
Umeå

Mål nr F 1180-15

**KLAGANDE**

1. H J,

2. L O

Ombud för 1 och 2: C Ö,

**ÖVERKLAGAT BESLUT**

Beslut av Lantmäteriet den 16 april 2015 i ärende nr AC14695, se bilaga 1

**SAKEN**

Fastighetsreglering berörande Vindeln X och Y

---

**DOMSLUT**

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena.

---

**BAKGRUND**

Ägarna till fastigheterna X, H J och Y, L O har ansökt om fastighetsreglering. Den ansökta åtgärden avsåg en överföring av skifte 2 från X till Y. Utskiftet är beläget mellan två skiften av Y. Enligt Lantmäterimyndigheten (LM) består X av ca 53 ha produktiv skogsmark fördelat på ca 13 ha inom skifte 1 och 40 ha inom skifte 2. Boniteten är mellan 2,0–4,0 per hektar och år. X är enligt LM en lämplig skogsbruksfastighet. Skifte 1 som inte avses föras över består av brukningscentrum med permanentbostadshus och ekonomibygnader, odlad mark och skogsmark. Enligt ansökan skulle den yrkade fastighetsbildningen ske för jord- och skogsbruksändamål.

LM ställde in förrättningen med stöd av 3 kap. 1, 5 och 7 §§ fastighetsbildningslagen (FBL) efter att sakägarna fått möjlighet att jämka sin talan. LM motiverade sitt beslut dels med att fastighetsbildning som berör mark avsedd för skogsbruk inte får äga rum om den innebär skadlig delning av en skogsbruksfastighet, dels att fastighetsbildning ska ske så att fastighet som ombildas ska bli varaktig lämpad för sitt ändamål.

LM framhöll att en överföring av skifte 2 av X till Y skulle medföra en förbättrad fastighetsindelning och arrondering men att restfastigheten, skifte 1 av X efter avskiljandet av skifte 2 inte skulle bli lämplig varken som bostadsfastighet eller som skogsbruksfastighet.

Beslutet har därefter överklagats av sakägarna till mark- och miljödomstolen som med stöd av 16 kap. 8 § FBL avgjort ärendet utan att hålla sammanträde.

**YRKANDE M.M.**

H J och L O har, som det får förstås, yrkat att ärendet ska återförvisas till LM för genomförande av den sökta fastighetsreglering.

Som grund för sitt yrkande har de i huvudsak anfört följande.

Utskiftet är beläget mellan två skiften av Y. Fastigheten som den ser ut idag, är för liten för att någon ska kunna leva på dess utkomst och är därför inte lämplig som skogsbruksfastighet. Genom att överföra utskiftet till Y blir den fastigheten både storleksmässigt och inte minst ur rationaliseringssynpunkt, en mycket mer lämplig skogsbruksfastighet än den är idag.

När det gäller restfastigheten av X anser de att den blir ett utmärkt boende för den yngre generationen när nuvarande ägare inte längre kan bo kvar där. Ett boende där det finns möjlighet till odling, viss djurhållning och att hugga ved till husbehov samt pendlingsavstånd till större orter där möjlighet till förvärvsarbete finns. Dessutom blir priset mer överkomligt. Restfastigheten har områden med impediment och även gamla odlingar som inte producerar 1 m<sup>3</sup>sk/ha och år. I anslutning till dessa impedimentområden ska generell hänsyn för naturen visas vilket berör ca 30 % av den produktiva skogsmarken på skiftet. Totala arealen av restfastigheten är 31,6 ha varav 2,3 ha är åker, 0,6 ha övrig mark och 12,0 ha myrmark. Kvar finns 16,7 ha produktiv skogsmark. Myrmarken är uppdelad på flera områden vilket skapar långa kantzoner som ska lämnas vid avverkning, detsamma gäller för zon mot åkermark. Bedömningen är att ca 30 % lämnas som generell hänsyn av den produktiva marken. Kvar av fastigheten är 11,6 ha varav 2,4 ha är gammal myrodling som vuxit igen. Det innebär att det virke restfastigheten producerar inte räcker till mer än husbehovet och det gör att den också av den anledningen är väl lämpad som bostadsfastighet.

Sammantaget medför fastighetsregleringen stora rationaliseringsvinster för de skiften som slås ihop. Lantmäteriets åsikt rörande restfastigheten är föråldrad och måste förändras för att en levande landsbygd ska kunna bibehållas.

**DOMSKÄL**

Enligt det allmänna lämplighetsvillkoret i 3 kap. 1 § FBL ska fastighet som ombildas eller nybildas med hänsyn till belägenhet, omfång och övriga förutsättningar bli varaktigt lämpad för sitt ändamål. Lämplighetsprövningen ska göras mot fastighetens användningssätt.

Efter den sökta fastighetsregleringen kommer restfastigheten vara ca 31 ha. Det är avsevärt större än en typisk bostadsfastighet. Lantmäteriet har anfört att det finns 13 ha produktiv skogsmark på skifte 1. Klagandena menar att efter avdrag för generella naturhänsyn återstår endast 11,6 ha varav 2,4 ha utgörs av en gammal myrodling som vuxit igen.

Mark- och miljööverdomstolens (MÖD) har i dom den 16 februari 2015, mål nr F 2986-14, i ett liknande fall, behandlat frågan om en fastighet var lämpad för bostads- eller skogsändamål. MÖD konstaterade att fastigheten inte var lämpad för något av alternativen. I det målet var styckningslotten 21 ha, varav 13 ha utgjorde skog. Styckningslotten ansågs i det fallet bestå av för stor areal skogsmark för att vara lämpad för bostadsändamål och för liten areal för att vara lämpad för skogsbruksändamål. Domstolen ansåg att 13 ha skog med råge översteg vad som inom överskådlig tid kunde behövas för att täcka bostadens vedbehov.

I förevarande fall går uppgifterna isär huruvida den produktiva skogsmarken är 9,13 eller 16,7 ha. Mark- och miljödomstolen anser dock att den exakta arealen inte är avgörande för den prövning som ska göras.

För att en skogsbruksfastighet skall anses lämpad för sitt ändamål ska den, enligt 3 kap. 5 § FBL, ha sådan storlek, sammansättning och utformning att den medger att ett företag som ska bedrivas på fastigheten ger ett godtagbart ekonomiskt utbyte. Vid bedömningen ska hänsyn tas till möjligheterna att kombinera företaget med annan varaktig verksamhet på orten. Ett minimikrav för det ekonomiska utbytet en fastighet bör ha är att den ska ha förutsättningar att lämna ett visst positivt bidrag till brukarens försörjning (prop. 1993/94:27 s.30).

Av vad som framgår av redovisningen om bonitet och skogsmarksareal i målet kan konstateras att den årliga produktionen inom restfastigheten ligger i storleksordningen 25-50 m<sup>3</sup>sk. I lagstiftningsmotiven har 200-250 m<sup>3</sup>sk omnämnts som ett riktmärke för ett godtagbart ekonomiskt utbyte för en skogsbruksfastighet (se a prop. s. 35). Kravet på godtagbart ekonomiskt utbyte kan dock ställas lägre för en skogsbruksfastighet i glesbygd och möjligheter till såväl kombinationsverksamhet på orten som annan avkastning av marken såsom t.ex. jakt och bärplockning ska beaktas. Mark- och miljödomstolen finner emellertid att det krävs betydligt större areal skogsmark för att minimikravet, att marken ska kunna ge ett positivt bidrag till brukarens försörjning, ska anses uppfyllt.

Bestämmelsen i 3 kap. 7 § FBL torde ställa ännu högre krav på produktivitet för att fastigheten ska vara ekonomiskt intressant att sköta varför fastighetsregleringen inte heller är förenlig med den.

Med beaktande av att ändamålet med regleringen i ansökan har angetts till jord- och skogsbruk, finner mark- och miljödomstolen således, att i den kvarvarande delen av X, ingår för liten areal skogsmark för att den ska vara lämpad för skogsbruksändamål.

Av 4 kap. 31 § FBL följer att en förrättning ska ställas in om hinder mot fastighetsbildningen föreligger. Om hindret kan undanröjas genom att sökanden jämkar sin talan, ska han få tillfälle att göra det. Av LM:s beslut framgår att sökandena fick möjlighet att jämka talan men valde att stå fast vid ansökan. Det var därför rätt av LM att ställa in förrättningen.

Mark- och miljödomstolen finner att LM:s beslut är korrekt och överklagandet ska därmed avslås.

**HUR MAN ÖVERKLAGAR**, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 5 november 2015.

Jon Karlsson

Börje Nordström

---

Tingsfiskalen Jon Karlsson och tekniska rådet Börje Nordström har deltagit i domstolens avgörande.